

Sygn. akt III CSK 75/19

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z powództwa B. Niestandardyzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu
Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko J. S. i M. B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 września 2019 r.,

skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 5 października 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz strony
powodowej kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł, tytułem
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanych J. S. i M. B. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 października 2018 r., sygn. akt I ACa [...] Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Zatem nie w każdej sprawie, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. W judykaturze Sądu Najwyższego, odwołującej się do orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu, jeszcze w okresie obowiązywania kasacji zostało utrwalone stanowisko, że ograniczenie dostępności i dopuszczalności kasacji nie jest sprzeczne z Konstytucją RP, ani z wiążącymi Polskę postanowieniami konwencji międzynarodowych (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2001 r., III CZP 49/00, OSNC 2001, Nr 4, poz. 53).

Podstawowym celem postępowania kasacyjnego jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżące oparty na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Występowania istotnego zagadnienia prawnego skarżące upatrują w konieczności wyjaśnienia, czy odwołanie z funkcji jednego z prokurentów łącznych uprawnia drugiego z nich do samodzielnego działania, lub działania z innym prokurentem, którego ustanowiono prokurentem łącznym z inną osobą i czy w takim przypadku wszyscy prokurenci muszą działać łącznie.

Według ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej oraz innych podobnych spraw (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, Nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, Nr 12, poz. 151, z dnia 21 czerwca 2016 r., V CSK 21/16, nie publ., z dnia 15 czerwca 2016 r., V CSK 4/16, nie publ.).

Powyższe zagadnienie prawne nie ma znaczenia dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej. Sąd Apelacyjny dokonał uzupełniających ustaleń faktycznych i na ich podstawie przyjął, że umowa cesji wierzytelności z dnia 22 grudnia 2016 r. zawarta pomiędzy cedentem A. S.A. (wierzycielem pozwanych z tytułu wypowiedzianej umowy kredytowej) i cesjonariuszem - stroną powodową B. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. obejmowała wierzytelność cedenta w stosunku do pozwanych, co wynikało z załącznika nr [...] - portfel [...] obejmującego wykaz wierzytelności stanowiących przedmiot umowy cesji. Sporna wierzytelność figurowała pod poz. 293 (k. 199 i 25). Umowa ta ze strony cesjonariusza została podpisana przez E. W. działającą na podstawie pełnomocnictwa z notarialnie poświadczonymi podpisami dwóch członków zarządu spółki M. S.A. w W., która to spółka działała z kolei na podstawie pełnomocnictwa materialno-prawnego udzielonego przez cesjonariusza (k. 201-202, 79, 85).

W dniu 15 lutego 2017 r. strony umowy cesji sporządziły aneks nr [...] podpisany ze strony cesjonariusza przez dwóch prokurentów M. P. i P. C. -

reprezentujących pełnomocnika materialno-prawnego P. sp. z o.o. w W., którym to aneksem zmieniono w całości treść załącznika nr 1 do umowy z dnia 22 grudnia 2016 r. - wykaz wierzytelności wchodzących w skład portfela [X] i nadano mu nowe brzmienie, zaś pozostałe postanowienia umowy przelewu pozostały bez zmian.

Jeśli zatem sporna wierzytelność została wskazana w załączniku nr [...] portfel [...] do umowy z dnia 22 grudnia 2016 r. a załącznika tego nie zmienił aneks nr [...] podpisany przez prokurentów, których uprawnienia pozwane kwestionują, to kwestia ważności, czy też skuteczności podpisania tego aneksu przez wspomnianych prokurentów nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł na podstawie art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c. Na zasądzone koszty składa się wynagrodzenie za zastępstwo procesowe ustalone według minimalnej stawki taryfowej (§ 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, j.t.: Dz. U. z 2018 r., poz. 265 ze zm. w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz. U. 2016, poz. 1667).